

Tjänsteskrivelse

Datum

2026-01-29

Vår referens

Martin Cornell

Planeringssekreterare

martin.cornell@malmo.se

Idrottsrapport 2026

FRI-2025-1242

Sammanfattning

Idrottsrapporten utgör ett av de återkommande kunskapsunderlag som fritidsförvaltningen tar fram. Idrottsrapporten redogör för forskningsläget om idrottens samhällsroll samt analyserar idrotten i Malmö utifrån statistik över föreningslivet och deltagandet i olika idrotter. Rapporten redogör även för hur stadens idrottsanläggningar används genom att presentera beläggningsgrad för de olika anläggningstyperna. I rapporten redogörs även för särskilda utredningar inom e-sport, kampsport och inomhusidrott samt för Malmö Idrottsakademis arbete.

Förslag till beslut

Fritidsnämnden godkänner Idrottsrapporten 2025.

Beslutsunderlag

- Storstadskommunernas utredning om e-sport
- G-Tjänsteskrivelse fritidsnämnden 260225
- Appendix Idrott i lokalutbud
- Idrottsrapport 2025
- Kartläggning av inomhusidrotter 2025

Beslutsplanering

Fritidsnämndens ordförandeberedning 2025-12-03

Fritidsnämndens ordförandeberedning 2026-02-04

Fritidsnämndens Arbetsutskott 2026-02-11

Fritidsnämnden 2026-02-25

Ärendet

Idrottsrapporten, tillsammans med annat kunskapsmaterial, ligger till grund för att utvärdera hur nämndens stöd i form av bidrag och lokaler möter föreningslivets behov. Den fungerar som underlag för den strategiska utvecklingen av anläggningar och som grund för revidering av fördelningsprinciper samt andra styrdokument som reglerar fritidsnämndens resurser. Idrottsrapporten bidrar också till förvaltningens omvärldsbevakning och ger en översikt över aktuell forskning om idrott.

Nedan följer en sammanfattning av rapporten utifrån de huvudkapitel som rapporten består av: Forskningsläget – idrottens ramar, utredningar och uppföljningar, idrotten i Malmö och idrotten i fritidsnämndens lokalutbud samt slutsatser.

Forskningsläget – idrottens ramar

Kapitlet visar att fritiden är mer än bara tid utan arbete; den formas av individens livssituation, kön, socioekonomiska förutsättningar och vilken typ av aktivitet som väljs. En stor del av svenskarnas fritid ägnas åt organiserad föreningsidrott, vilket är ett direkt resultat av en långvarig statlig idrottspolitik. Statens stöd har historiskt riktats mot reglerade, fysiskt krävande och tävlingsinriktade idrotter och har därmed skapat ett institutionellt och finansiellt ramverk som både möjliggör omfattande stöd till föreningsidrotten och begränsar andra former av fritidsorganisering.

Idrottslivet domineras av föreningar med fasta träningstider, närvarande ledare och tydliga mål, exempelvis förbättrad fysisk prestation eller förberedelse inför tävling. Spontana och oorganiserade aktiviteter utgör en marginal och får i regel mindre stöd från kommuner, vilket gör de strukturerade föreningsverksamheterna till huvudfokus för kommunens resurser. Forskning visar tydliga skillnader i deltagandet: flickor och personer med funktionsnedsättning är underrepresenterade, medan pojkar samt personer från högre socioekonomiska grupper deltar i större utsträckning.

Kapitlet pekar också på den växande kommersialiseringen av barn- och ungdomsidrott som en risk för den traditionella svenska idrottsmodellen. När deltagande i första hand blir beroende av betalningsförmåga hotas den öppna och likvärdiga verksamheten som föreningslivet tidigare har säkerställt. Avslutningsvis framhålls ett behov av strategier för att öka tillgängligheten till idrottsanläggningar, bredda utbudet av idrotter och minska strukturella och fysiska hinder för deltagande. Detta är centralt för att skapa en mer inkluderande och hållbar fritidsverksamhet.

Utredningar och uppföljningar

Kapitlet redogör för en E-sportsutredning som tagits fram tillsammans med idrottsförvaltningarna i Göteborg och Stockholm, en inomhuskartläggning där ett antal föreningar som bedriver inomhusidrott har intervjuats, en uppföljning av kampsportsutredningen 2022 samt en redogörelse för Malmö idrottsakademiens arbete.

E-sportsutredningen bestod av intervjuer med e-sportsförbundet, som blivit invalt som ett specialidrottsförbund i Riksidrottsförbundet, och ett antal intervjuer med kommuner runtom i Sverige som genomfört olika typer av e-sportssatsningar.

Svenska e-sportsförbundet har som mål att år 2025 ha 15 000 aktiva spelare i 300 föreningar och en fysisk närvaro i varje kommun. Botkyrka kommun har valt att stödja e-sport med en IOP tillsammans med E-sportsförbundet för att bygga upp ett föreningsliv för e-sport. De har även utrustat vakanta lokaler med e-sportutrustning och utbildat personal för att hantera dessa. Uddevalla kommun har skapat en anläggning som är en kombinerad e-sport- och fritidsanläggning och Helsingborg med en app som kopplar fysisk aktivitet till speltid på deras e-sportcenter Fuzed. Utredningen konstaterar att kommuner idag stödjer e-sport på tre olika sätt: genom anläggningar, utrustning och/eller bidrag. Kommunerna kan även antingen bygga egna lokaler eller integrera e-sport i befintliga idrottsanläggningar, alternativt hyra platser från privata aktörer.

I uppföljningen av kampsportsutredningen redogörs för kampsportsutredningen i stora drag och vad förvaltningen har genomfört för åtgärder för att bättre inkludera kampsporten i dess stödsystem. Förvaltningen har sedan utredningen genomförts exempelvis utvecklat en anläggningsutvecklingsgrupp med bland annat fokus på att aktivt söka tillsammans med föreningar. Förvaltningens anläggningar har inventerats, och processen för anskaffning samt uthyrning av klubbstugor har förenklats och formaliserats. De ökade hyresnivåerna i Malmö har begränsat många kampsportsföreningars möjligheter att hitta lokaler som uppfyller idrottens specifika behov. Detta har ibland lett till att föreningar tvingats ingå ofördelaktiga avtal, något som förvaltningen har begränsade möjligheter att kompensera för. Förvaltningen ska därför fortsätta att utveckla effektiva verktyg för att stödja kampsportslivet i Malmö.

Syftet med kartläggningen av inomhusidrotter har varit att komplettera de kvantitativa analyser som görs i Idrottsrapporten 2025. De fjorton föreningar som intervjuades beskriver att deras verksamhet har en ekonomi i balans och att de har en god tillväxt av nya medlemmar. Nästan alla föreningar har utmaningar med att rekrytera och behålla ledare, särskilt i de verksamheterna där utbildning är ett krav. Samtliga föreningar, utom enstaka undantag, arvoderar ledare i varierande grad beroende på verksamhet och kunskapskrav. Föreningarna beskriver även ett minskat föräldraengagemang efter pandemin och en tendens hos föräldrar att ställa krav som om föreningsverksamheten vore kommersiell snarare än ideell. Föreningarna anser att fritidsnämndens fördelningsprinciper gynnar stora föreningar medan nya och växande föreningar kan få svårt att etablera sig. Principen riskerar därmed att cementera rådande ojämlikheter mellan idrotter. Fördelningsprinciperna är i grunden barnrättsorienterade, men anläggningsbristen gör dem svåra att följa och skapar orättvisa villkor mellan idrotter. Vad gäller de fysiska anläggningarna önskar föreningarna en bättre matchning mellan

idrott, aktivitet och anläggning vid schemaläggning och matchspel. Föreningarna upplever att bristen på ändamålsenliga hallar begränsar deras utveckling, särskilt inom barn-, ungdoms- och breddverksamhet. Rapporten föreslår inga direkta åtgärder utan ser att fritidsförvaltningen ska fortsätta arbeta med att utveckla fritidsnämndens fördelningsprinciper för att på så sätt bättre möta föreningarnas uttryckta behov.

I redogörelsen för arbetet vid Malmö idrottsakademi konstateras det att det i dagsläget finns 73 antagna individuella elitidrottare i Malmö idrottsakademis elitprogram (36 killar och 37 tjejer) med representation från 23 olika idrotter. Utöver elitprogrammet finns etablerade samarbeten med elitföreningar inom lagidrott i Malmö, bland annat HK Malmö, Malmö fotbollförening och Malmö Redhawks. Malmö idrottsakademi samarbetar med flera specialidrottsförbund som valt att förlägga sina nationella elitcenter i Malmö exempelvis Svenska judoförbundet och Svenska brottningsförbundet. Därutöver finns samarbeten med flera specialidrottsförbund och specialdistriktsförbund. Malmö Idrottsakademi har sedan 2024 inlett ett samarbete med projektet Elitidrott 2030, ett initiativ från Riksidrottsförbundet, Sveriges Olympiska Kommitté och Parasport Sverige, vilket syftar till en mer samordnad och hållbar struktur för svensk elitidrott. Malmö Idrottsakademi är en av två elitmiljöer i den inledande fasen. Målet för 2025 är att gå från dialog till konkreta gemensamma satsningar som stärker den lokala elitidrottsmiljön och utvecklar akademiens kompetensområden.

Idrotten i Malmö

Kapitlets analyser bygger på statistik som sammanställts utifrån den information som samlats in i samband med bidragsansökningar från föreningslivet. Redogörelsen visar att en stor del av Malmös barn och unga deltar i det lokala idrottslivet och att andelen ökar i förhållande till befolkningstillväxten. Särskilt högt är deltagandet bland barn i åldern 7–13 år. Det finns dock skillnader i deltagandet: pojkar och män tenderar att delta i större utsträckning än flickor och kvinnor, och deltagandet minskar generellt med stigande ålder.

Det finns även skillnader i deltagandet mellan olika delar av Malmö. Deltagandet är generellt högre i områden med högre inkomster och lägre i områden med lägre inkomster. Skillnaderna varierar dessutom mellan olika idrotter. De mest populära idrotterna sett till antal deltagare är fotboll, friidrott¹, gymnastik, simning, kampsport, basket, tennis, ridsport, gruppträning och dans. Här finns betydande könsskillnader: flickor och kvinnor har ett mer varierat idrottsutövande, där gymnastik och friidrott är

¹ Observera att deltagare som medverkar i Friskis och Svettis verksamhet rapporteras in som friidrottsdeltagare av föreningen.

de vanligaste aktiviteterna, medan fotboll och kampsport dominerar bland pojkar och män.

I analyser av inrapporterade deltagartillfällen, det vill säga aktivitetsnivån, visar också en ökad nivå av aktivitet, men i en snabbare takt än deltagandet, vilket indikerar att inte bara fler deltar utan att de som deltar även gör det oftare. Pojkar och män har högre aktivitetsnivå än flickor och kvinnor, men de mest aktiva deltagarna är något äldre än de åldersgrupper som har störst deltagarandel. Högst aktivitetsnivå återfinns bland ungdomar i åldrarna 13–15 och 16–19 år. Detta beror troligtvis på att de som är aktiva i dessa åldersgrupper ingår i tävlingsorienterad verksamhet. Även deltagarnas bostadsområde har ett tydligt samband med aktivitetsnivån, men inte alltid i samma riktning som deltagandet; områden med lågt deltagande kan ha mycket aktiva deltagare.

I kapitlet har även idrottsutövande i relation till var deltagarna bor analyserats. Den geografiska tillgången till sporthallar och idrottsplatser är generellt god, men fler deltagartillfällen sker på idrottsplatser nära hemmet än i sporthallar, eftersom vissa hallar prioriteras för specifika sporter. Pojkar, äldre ungdomar och personer i höginkomstområden tenderar att resa längre för att idrotta. Analysen visar att geografisk närhet till idrottsyta är viktig men inte avgörande; individuella behov och preferenser påverkar också möjligheten att delta.

Idrotten i fritidsnämndens lokalutbud

Kapitlet redogör för idrotten i fritidsförvaltningens lokalutbud utifrån de olika anläggningstyper förvaltningen förfogar över. För inomhushallarna, som delas in i sporthallar, stora och små gymnastiksalar, visar säsongen 2024/2025 en ökad effektivitet. Trots oförändrad eller minskad tilldelning av tider ökade antalet deltagartillfällen, vilket tyder på intensivare resursutnyttjande. Sporthallarna hade högst belägningsgrad, medan de stora och små gymnastiksalarna uppvisade lägre utnyttjande och kapacitet för ytterligare verksamhet. Basket, gymnastik och volleyboll växer i antal deltagare och aktivitet, medan dans och futsal påverkas av begränsad tillgång till nämndens lokaler.

Av ytor som finns på fritidsnämndens 24 idrottsplatser används konstgräsplanerna intensivt under ordinarie säsong. Fotboll är den största idrotten med stabil efterfrågan, medan cricket och friidrott visar tillväxt både i antal deltagare och effektivitet. I ishallarna är bokningsgraden hög, med konståkning, ishockey och short track som huvudsakliga idrotter. Särskilda schemalägningsåtgärder, såsom kortare träningspass, gör att fler träningstillfällen kan erbjudas. Konståkning domineras av flickor, ishockey av pojkar, och en tredjedel av deltagarna kommer från kommuner utanför Malmö. Fritidsförvaltningens simhallar är i princip fullbelagda, med simidrott som dominerande verksamhet. Malmö Kappsimningsklubb och Simklubben Ran står för majoriteten av

deltagarna, som huvudsakligen är barn mellan 7 och 11 år. För övriga anläggningar, som racketsportytor och ridhus, sker verksamheten ofta i specialanläggningar eller externa lokaler, där efterfrågan och deltagande varierar.

Sammanfattningsvis visar kapitlet att Malmös idrottsliv präglas av hög aktivitetsnivå och effektivt nyttjande av tillgängliga anläggningar, med tydliga skillnader mellan idrotter, fortsatt efterfrågan överstiger tillgången på vissa ytor och utmaningar kvarstår att maximera nyttjandet av vissa halltyper och tider.

Slutsatser

Idrottsrapporten visar att det finns goda förutsättningar för idrottslivet i Malmö. Det finns en välutbyggd infrastruktur för föreningsidrott i staden. Anläggningsstrukturen i Malmö är omfattande och beläggningen är hög, särskilt inom inomhusidrotter. Även elitidrotten gynnas genom Malmö Idrottsakademi, som erbjuder kompetensstöd och resurser till aktiva och föreningar.

Samtidigt framträder tydliga skillnader mellan grupper. Pojkar deltar i högre utsträckning än flickor, och skillnaderna ökar i tonåren. Detta märks också i anläggningsutnyttjandet, där manligt dominerade idrotter som fotboll och ishockey till större del nyttjar kommunala ytor än kvinnodominerade idrotter som gymnastik och dans. Även socioekonomiska skillnader påverkar deltagandet. Idrottsdeltagandet är högre i områden med starkare ekonomi och lägre i mer utsatta stadsdelar. Ökade kostnader för utrustning och avgifter utgör ett hinder för vissa grupper att delta.

Sammanfattningsvis visar Idrottsrapporten 2025 att Malmö har starka grundförutsättningar för idrottens utveckling. Stadens stöd, anläggningar och föreningsliv ger många invånare möjlighet till fysisk aktivitet, men förutsättningarna är inte jämlikt fördelade. För att uppnå fullgoda villkor för alla Malmöbor krävs ett fortsatt arbete med jämställdhet, jämlikhet och tillgänglighet inom hela idrottssystemet.

Ansvariga

Malin Eggertz Forsmark Avdelningschef
Johan Hermansson Direktör